

ΑΕΡΑΣ Ή ΓΟΥΔΙ

Αν είχα στην τσέπη μου 1€ και μου έδιναν το δικαίωμα να ποντάρω με 1000€ σε ποδοσφαιρικά παιχνίδια, παιχνίδια μπίζ μπολ, χρεωκοπίες τραπεζών ή χρεωκοπίες Κρατών, πώς θα ονομάζατε αυτό το σύστημα; Καζίνο – Καπιταλισμός; Σκέτο – Καπιταλισμός; Η απλά πυραμίδα;

Το πρόβλημα στο καζίνο δεν είναι ποιος νικάει, ποιος χάνει, αλλά στο να μη ρευστοποιεί κανείς τα κέρδη του και φύγει από το παιχνίδι. Πρέπει να ξαναποντάρεις και να ποντάρεις συνέχεια, χωρίς να έχεις την ανάγκη να σου πουν πόσα χρήματα έχεις στην τσέπη σου. Μπορεί να έχεις κερδίσει χιλιάδες € ή να έχεις χάσει χιλιάδες, όμως κανείς δε σου λέει τι χρήματα έχεις.

Στις ΗΠΑ της μεγάλης αντίφασης, της σχιζοφρένειας αλλά των άμεσων λύσεων, στίλ μονομαχίας καουμπόηδων, όταν φαίνεται ότι το πρόβλημα δε βρίσκει λύση μεταμορφώνονται αμέσως στο χειρότερό τους εχθρό. Κομμουνιστές. Τυπώνει χρήμα και κρατικοποιεί άμεσα όλους τους αεριτζήδες που έπεσαν έξω και κινδυνεύουν να τινάξουν τη μονόπολη στον αέρα. Στην Ευρώπη των φανταχτερών Βασιλικών γάμων, των καθωσπρέπει αγώνων τένις και των ατελείωτων συνόδων κορυφής (καλά πόσες κορυφές έχουμε στην Ευρώπη;) η λύση μπορεί να είναι με Γαλλικό τελετουργικό ανούσιας αποτελεσματικότητας και ταχύτητας ή Γερμανικής δύναμης που μπορεί να ανατινάξει την ίδια την Γερμανία. Τίποτα. Κενό λόγων, φανταστείτε έργων.

Το τσουνάμι της παγκόσμιας Κρίσης του 2008 βρήκε την Ελλάδα να λιάζεται και να τραγουδά στην παραλία. Πνιγήκαμε. Από τότε παλεύουμε να μείνουμε έξω από το νερό εκλιπαρώντας για μία τρύπια βάρκα, ένα σωσίβιο βρε αδερφέ. «Αφού δε γνωρίζω να κολυμπώ στα βαθιά νερά», αναφωνούμε στις συνόδους κορυφής, «δε γνωρίζουμε μονόπολη», «άλλα μας λέγατε το 2002», μας απαντούν οι ναύτες του πλοίου που περνούν δίπλα από το ναυάγιο Ελλάς και μας ξαναπετάνε μέσα στη θάλασσα «για να μάθετε μόνοι σας να κολυμπάτε στα βαθιά νερά».

Πληγωμένοι, κουρελιασμένοι, προσπαθούμε να κολυμπήσουμε, να παίξουμε στο παιχνίδι τους που δεν έχουμε διδαχτεί ποτέ. Χρειαζόμαστε τουλάχιστον 3 χρόνια, έως το 2014, να βάλουμε νέους κανόνες, να βρούμε νέους ανθρώπους, να φτιάξουμε νέες σχεδίες για να επιπλέουμε από τα νέα ενδεχόμενα τσουνάμια του 2020 και του 2030. Θέλουμε ανθρώπους και χρήματα. Για το πρώτο ίσως να υπάρχει κάποια ελπίδα από

τη νέα γενιά που θέλει, που παλεύει, που ονειρεύεται. Τα χρήματα που θα τα βρούμε; Εδώ λοιπόν επιστρέφουμε στον Καζίνο – Καπιταλισμό.

Βασικό στοιχείο του Καπιταλιστικού συστήματος είναι η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής όπως λένε και οι φίλοι μας οι κομμουνιστές. Όμως δεν πάνε παραπέρα. Τι είναι μέσα παραγωγής; Είναι τα μέσα που χρησιμοποιείς για να κάνεις μία εργασία, δηλαδή κεφάλαια, γη, άνθρωποι, τεχνολογία, πρώτες ύλες, φύση κλπ. Τα κεφάλαια τα ελέγχουν οι μεγάλοι τραπεζικοί όμιλοι που δημιουργήσαν προϊόντα επένδυσης και καταθέσεων που στηρίζονται όλα στο «να δίνω τη δυνατότητα να ποντάρω χρήματα ανεξάρτητα αν έχω το αντίκρισμα ή όχι στο πορτοφόλι μου». Επειδή το δικαίωμα του πονταρίσματος είναι το υπέρτατο εργαλείο παροχής δύναμης, φυσικά και η χώρα μας δεν θα έχει τα απαιτούμενα κεφάλαια για να καταφέρει να ποντάρει στις δυνατότητές της.

Επειδή από τα μέσα παραγωγής μονάχα στους ανθρώπους η Ελλάδα έχει πλεόνασμα και ειδικό βάρος, σε σχέση με τους άλλους εταίρους, εκεί πρέπει να στοχεύσουμε ως χώρα. Θα είναι η Ελληνική λύση, η σίγουρη λύση, όχι η ξένη λύση. Οι άνθρωποι πόροι που πρέπει να τραβήξουν τη βάρκα πρέπει να έχουν τρία βασικά χαρακτηριστικά:

A) Να είναι ηθικοί και δίκαιοι.

B) Να είναι αποτελεσματικοί και να γνωρίζουν όλο το θεσμικό και πολιτικό πλαίσιο.

Γ) Να είναι εργατικοί και συνεργάσιμοι.

Γνωρίζετε ότι το 2011 εν μέσω κρίσης τα 4 κύρια ασφαλιστικά ταμεία μας θα έχουν πλεόνασμα 2,5 δις €; Γνωρίζετε ότι η ΕΡΤ είχε πλεόνασμα το 2010; Ξέρετε ότι για πρώτη φορά η ΕΘΕΛ και η ΗΛΠΑΠ θα έχουν ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς χωρίς ελλείμματα; Ενώ λοιπόν λέμε όλοι και όλες για την ψωροκώσταινα και το μεγάλο χρέος, μεγάλο κομμάτι του Κρατικού τομέα νοικοκυρεύεται επειδή μόνο και μόνο, δεν υπάρχουν σκάνδαλα και έχουν κοπεί οι περιττές δαπάνες.

Οι τοπικοί αεριτζήδες, τα κομματικά ερείπια και γεράκια της νοοτροπίας του '80 πρέπει να απομονωθούν. Όχι μόνο να φύγουν από τις ηγετικές θέσεις αλλά και από τη βάρκα που φτιάχνουμε με τόσο κόπο. Η κάθαρση θα είναι επίπονη αλλά αναγκαστική γιατί μόνο στους ανθρώπους, που εμπιστευόμαστε μπορούμε να

ποντάρουμε το 1€ μας. Για τους αεριτζήδες η μόνη λύση που υπάρχει δυστυχώς όταν όλος ο λαός βασανίζεται, χάνει το παρόν και το μέλλον του, που δεν έχει να ζήσει με αξιοπρέπεια και αυτοί συνεχίζουν να τρυπάνε τη βάρκα, είναι ή το πάνω δεξιά κουτάκι της μονόπολης ή μία «ετεροκάθαρση» τύπου Μίμη Ανδρουλάκη (Βλέπε β. «Εβδομη Αίσθηση»), που αναφέρει τα γεγονότα του 1909 και του 1922 ως χρονικοί σταθμοί ορόσημα για έξοδο από την κρίση.

Υ.Γ.: Προτείνω ανεπιφύλακτα δύο sites www.mimis.gr (Ανδρουλάκης) και το www.protagon.gr (Ψάξτε τον κ. Βαρουφάκη) που εμπνέουν και καθοδηγούν στην εποχή της Κρίσης.

Άκης Χουζούρης
14-7-2011